

[Hagen Hagensen]

drøfte, når vi engang når frem til udvalgsarbejdet.

Vi har valgt at fremsætte dette forslag nu, fordi vi gerne vil have, at der skal være ordentlig tid til at overveje disse forhold, for man må erkende, at vi går ind på noget, der i og for sig er nyt. Vi vil gerne tage hensyn til individets retsbeskyttelse, men vi lægger mest vægt på offeret og ikke på den, der har begået den strafbare overtrædelse. Han eller hun har også krav på at få beskyttelse.

Vores tankegang er aldeles ikke, at der skal være nogen lynjustits af nogen art, men vi ønsker disse sager fremmet. Det er muligt, at man i nogen grad kan gøre det allerede nu, men vi finder, at det er væsentligt af hensyn til offerets beskyttelse, at man kan holde de pågældende gerningsmænd inde, indtil man hurtigt får pådømt sagen. Det behøver slet ikke at tages med taleksempler på 23 timer og 17 minutter, før de allerede er sendt til afsoning. Det må siges i denne forbindelse, at der jo foreligger en tilståelse, og at der har været en retssag, og at der har været adgang til at anke, hvis de ønskede det. Der er sådanne tilfælde, hvor det vel nok kan forekomme os alle sammen at være lige på kanten, at det er gået lidt for stærkt, men vi kan ikke se væk fra, at der måske er noget effektivt i dette.

Problemet er jo væsentligst at forebygge, og vi vil meget gerne være med til at drøfte alle mulige måder at forebygge bl. a. vold på, men når vold først er begået, så mener vi, at det må være naturligt, at der ydes en effektiv beskyttelse, også af dem, det er gået ud over. Vi vil gerne prøve på at forebygge volden ved at sige: ja men I, der begår disse voldsforbrydelser, må være klar over at I vil blive hurtigt retsforfulgt, og at I kommer til at sidde inde, indtil I er dømt, i hvert fald i første instans, og muligvis går I direkte til afsoning.

Vi håber og tror, at det ville være noget, der kunne forebygge, og så må vi drøfte alle de andre forhold. Dem kan vi bare ikke tage op umiddelbart, det er meget bredt, det, der skal drøftes. Her drejer det sig om at prøve at få dem, der har begået noget, til at afholde sig fra det, ved at de bliver klar over, at det vil blive retsforfulgt så effektivt som muligt. Vi vil prøve på at få klaret det hurtigt og ordentligt, uden at vi dermed sætter egentlige retsplejehensyn til side.

Jeg har opfattet de bemærkninger, der er faldet, på den måde, at jeg naturligvis især kan takke ordførerne for venstre, CD og kristeligt folkeparti, der fuldt og helt er gået ind for at drøfte disse forhold. Jeg kan takke, som jeg gjorde det før, samtlige ordførere for støtten til forslaget andet led, og i grunden også en del af dem for, hvad de ville være med til at overveje med hensyn til første led.

Jeg har nævnt, at det ikke er sikkert, at vi har ramt det rette. Jeg havde såmænd gerne set, at vi havde drøftet dette i sammenhæng med en ændring af retsplejelovens § 780, at det hele kunne have ventet, hvis det nu var blevet taget ud af den retsplejelov, der måske bliver vedtaget en af dagene. Så skal vi naturligvis til at rette, fordi det ikke længere er § 780, vi skal tilføje noget, men § 762, og så kommer vi også nok til at drøfte det i forbindelse med en eller anden form for en 7 dages eller 5 dages regel, eller hvad der muligvis kan komme til at træde i stedet herfor.

Der er hos os intet ønske om, at der skal være strengere straf eller noget andet. Vi mener, at strafferammerne er i orden. Det, vi ønsker, er, at man ikke umiddelbart efter, at man har begået vold, kan komme på fri fod, og at man først bliver dømt lang, lang tid efter. Det er både af hensyn til offeret og af hensyn til den pågældende selv og af hensyn til alle os andre lidet betryggende, at det foregår på den måde. Jeg håber på, at det må lykkes for os på en eller anden måde at få klaret i hvert fald så meget igennem, at vi finder den rette balance, således at gerningsmændene nok skal have, hvad de skal have i form af fair behandling, men at der alligevel må skeles til offeret, som det går ud over. Jeg håber i hvert fald på, at vi hurtigt inde i den nye samling kan få gennemført en beskyttelse af offeret.

Jeg må i den forbindelse sige, at jeg ikke har lagt mig fast på, om det skal være en sagfører, der skal være den, der yder hjælp. Jeg tror, det vil være det naturlige, at det er det, fordi den pågældende har en erfaring ud over i skødeskrivning. Det kan da i hvert fald siges, at det har de fleste, for ikke at sige alle, således at de ved, hvad der skal ydes af hjælp, for at den forurettede skal være ligestillet med dem, der står på den anden side og skal forsvare gerningsmanden og meget andet.